

[Johannes Jensen.]

baade fordi den stærkt forøger den allerede meget store Beskyttelse paa dette Omraade og navnlig af handelspolitiske Grunde.

Jeg ved ikke, om der til Behandling af de foreliggende Sager kan tænkes at blive nedsat Udvalg, men ifald det ikke bliver Tilfældet, vilde det have Betydning, at vi i dette høje Ting, inden vi træffer endelig Afgørelse, og inden den træffes med saa kort et Varsel, som her er nævnt os, af den højtærede Udenrigsminister fik en Udtalelse om, hvor trygge vi kan være med Hensyn til det, jeg omtalte. I hvert Fald ser det underligt ud, at det første, den højtærede Minister lige hjemkommen fra Genève, hvor hans Arbejde er gaaet ud paa at skabe Toldfred, lægger paa Rigsdagens Bord, er et Lovforslag om Toldforhøjelse.

Under Hensyn til de Indvendinger, jeg her har gjort, og ikke mindst under Hensyn til den Fare, som vi ser i, at der skabes os toldpolitiske Vanskeligheder, saavel som til den Gene, der vil skabes for Detailhandlerstanden ved den Kontrol, som skal føres, og som vil drage nye, store Kredse ind under Statens kontrollerende Myndighed, kan jeg ikke paa mit Partis Vegne tilsiige vor direkte Medvirkning til disse Lovforslags Gennemførelse.

Stumph: Jeg tror, man uden Overdrivelse kan sige, at der ikke her i Landet, i hvert Fald i den nyere Tid, har været nogen Skat, der har været saa upopulær, for at bruge et meget mildt Udtryk, som den Skat, der af Ministeriet Neergaard blev indført ved Lov Nr. 253 af 12. Juni 1922, omhandlende Afgift paa Omsætningen i Kafeer, Restaurationer m. m., almindeligvis kaldet Restaurationsskatten. Den skulde blive upopulær, fordi den fra sin Begyndelse og saa lang Tid, den har virket, har virket i allerhøjeste Grad uretfærdigt, idet den faldt paa alt, hvad der blev købt paa Restaurationer; enten man købte et Stykke Mad, en Kop Kaffe eller den fineste Vin, det var ganske ligegyldigt, de 10 pCt. Afgift maatte man af med. Det virkede generende for dem, der skulde fungere som Optrædere af denne 10 pCt. Afgift, og i allerhøjeste Grad irriterende for dem, der skulde betale Afgiften. Det er derfor forstaaeligt, at man har ønsket at komme af med denne Skat, der virkede saa generende og uheldigt saavel for hele den store Restauratør- og Hotelindustri som for de mange Mennesker, der søger Restauranter og Hoteller enten af Nødvendighed eller af

Lyst. Jeg vil derfor takke den højtærede Finansminister, fordi han har fremsat sit Forslag om Afskaffelse af Restaurationsskatten, og jeg tror, at Forslaget i al Almindelighed vil blive modtaget med Glæde ud over det hele Land, thi denne Skat har, som nævnt, fra den kom til Verden, været en upopulær Skat. Kravet om dens Afskaffelse har været stærkt og vedholdende, men jeg tror ikke, at de, der krævede Skatten ophævet, bortset maaske fra ganske enkelte, havde tænkt sig, at Statskassen kunde undvære de 16 Mill. Kr., som Skatten er anslaaet til at indbringe. Man har tværtimod været indstillet paa, at der skulde skaffes Kompensation. Det er da ganske sikkert kommet som en behagelig Overraskelse, at den højtærede Finansminister gennem sit Forslag om Kompensation i Stedet for 16 Mill. Kr. kun kræver 11 Mill. Kr., som man altsaa tager ved en Omlægning af Skatten paa Produktion og Omsætning af Spiritus. Det er efter min Opfattelse en meget retfærdig og tiltalende Maade at tage Pengene paa.

Det ærede 10de Medlem for 5te Kreds (Johannes Jensen) nærede ikke synderlig Begejstring for de foreliggende Lovforslag. Det er maaske forstaaeligt, men om det er klogt, turde være en anden Sag. Det ærede Medlem mente, at Forslagene ikke dækkede det, man havde ventet. Jeg deler ikke det ærede Medlems Opfattelse, idet jeg, som nævnt, gaar ud fra, at Forslagene i Virkeligheden er meget bedre, end man oprindeligt havde tænkt sig muligt.

Det er anden Gang, det er faldet i den socialdemokratiske Finansministers Lod at sætte den indirekte Beskatning ned, begge Gange med ca. 5 Mill. Kr. Begge Gange har det været upopulære Love, som derved er stedet til evig Hvile. Første Gang var efter Valgene i 1924, og anden Gang er nu. Nedsættelsen af Skatten fra 16 Mill. til 11 Mill. Kr. er en Realitet, man ikke kan komme udenom og ikke kan bortforklare.

Efter det foreliggende Lovforslag bortfalder altsaa Restaurationsskatten, og jeg nærer ingen Tvivl om, at det i Realiteten vil betyde en Nedsættelse af Restauration priserne paa alt, hvad der ligger udenfor det spirituose, alt, hvad man kan sige kommer ind under Begrebet „det nødvendige“, medens Spiritus efter Skatteomlægningen ikke vil kunne faa en absolut tilsvarende Nedsættelse, selv om Spiritus paa Restaurationerne ogsaa nok vil kunne blive billigere, end den er nu. Jeg tror derfor heller ikke, at Restaurationsslaget vil blive